

Згадаємо всіх поіменно

#10-11 от 19.04.2010

Гайсинський Ілля Соломонович народився у 1921 році у м. Полтава. Закінчив Полтавську середню школу № 3. У 1938 році вступив до Харківського механіко-машинобудівного інституту на загально-технічний факультет за фахом «Верстати і інструменти». У 1941 р. він був переведений на 4 курс за спеціальністю «Інструментальне виробництво» механіко-технологічного факультету.

Студент І. С. Гайсинський був призваний до Радянської Армії 30 червня 1941 року. В одному з боїв у жовтні 1943 року він пропав без вісті.

Гамзін Олексій Дмитрович народився у 1916 році. У 1936 році О. Д. Гамзін закінчив Рубежанський робітничий факультет і в тому ж році вступив до Харківського механіко-машинобудівного інституту на навчання за фахом «Гідравлічні машини».

30 червня 1941 року О. Д. Гамзін захистив дипломний проект. Незабаром він був призваний на фронт захищати Радянську державу.

Старший лейтенант О. Д. Гамзін хоробро і мужньо бився з німецько-фашистськими загарбниками і героїчно загинув в бою 21 липня 1942 року.

Гармаш Андрій Опанасович народився в 1919 році в с. Петрівка Одеської області. Член ВЛКСМ. Після закінчення Комінтернівської середньої школи в 1937 році він став студентом Харківського механіко-машинобудівного інституту за спеціальністю «Турбінобудування». Влітку 1941 року він успішно закінчив четвертий курс і готувався провести свої канікули на Кавказі, але почалася війна і студенту Андрію Гармашу довелось вдягнути військову форму. Важкі оборонні бої першого періоду війни, напружене навчання і через декілька місяців лейтенант А. О. Гармаш стає командиром танка 409 танкового батальйону 188 танкової бригади.

Хоробро і мужньо бився він з німецько-фашистськими загарбниками і в одному із запеклих боїв 24 серпня 1942 року воїн-танкіст А. О. Гармаш героїчно загинув. Він похований в селі Вешкіно Калінінської області.

Гаршин Кузьма Федорович народився в 1906 році. Член КПРС з 1937 року.

З 1931 року він працював столяром на заводі № 9 «Главвогнетрив». У 1938 році він став начальником газогенераторної станції цього заводу.

З 1 вересня 1938 року по 18 грудня 1940 року К. Ф. Гаршин був студентом силікатного факультету денного відділення Всесоюзної промислової академії. У зв'язку із закриттям академії К. Ф. Гаршин був змушений припинити навчання, та незабаром у цьому ж році він був прийнятий на третій курс Харківського хіміко-технологічного інституту.

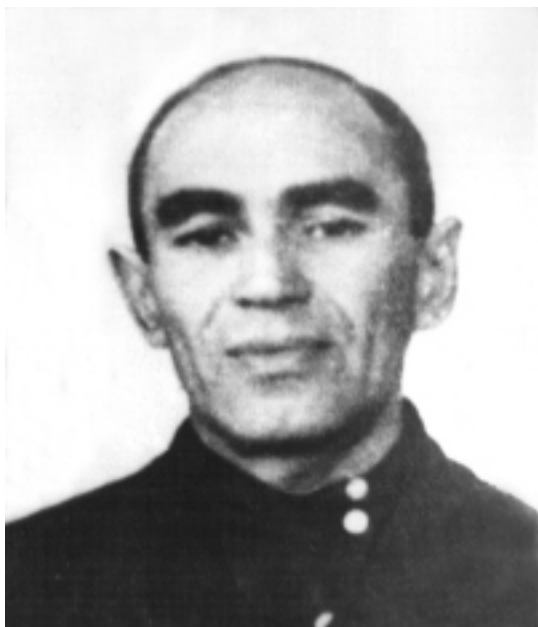
У роки Великої Вітчизняної війни командир роти 5 гвардійської механізованої бригади гвардії старший лейтенант К. Ф. Гаршин хоробро й самовіддано б'ється з німецько-фашистськими загарбниками.

В одному з боїв в жовтні 1944 року К. Ф. Гаршин пропав без вісті.

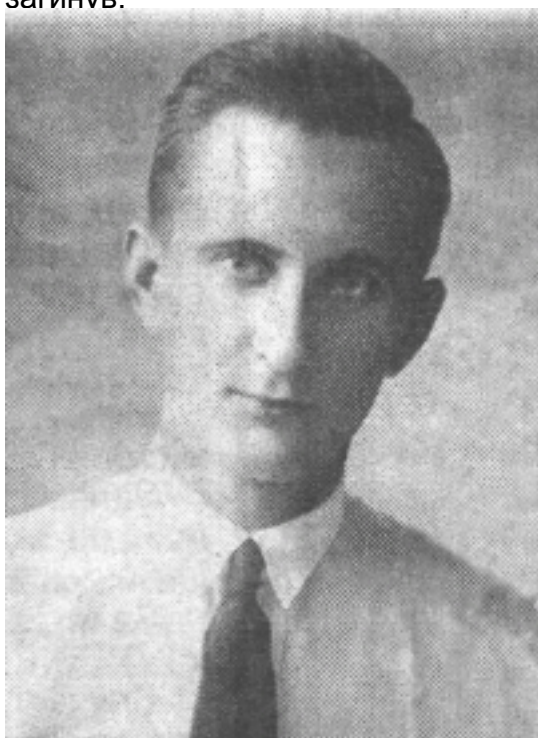
Герловін Борис Львович народився у 1921 році у м. Харкові у сім'ї службовців. Був комсомольцем. У серпні 1938 року Б. Л. Герловін був зарахований до Харківського електротехнічного інституту.

У перші дні Великої Вітчизняної війни студент четвертого курсу Б. Л. Герловін був призваний до лав Радянської Армії. Командир танкового батальйону 181 танкової бригади лейтенант Б. Л. Герловін виявив мужність і відвагу в боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками. 25 грудня 1942 року він героїчно загинув у бою.

Гольд Григорій Наумович народився у 1897 році в Миколаївській області. Отримав початкову освіту.

Відомо, що з 1936 року він працював у Харківському хіміко-технологічному інституті ім. С. М. Кірова спочатку комендантом, а пізніше старшим робітником науково-експериментального виробництва. 1 травня 1941 року Г. Н. Гольду була оголошена подяка за ударну працю. Але раптово скінчилося мирне життя. У жовтні 1941 року Г. Н. Гольд зі своєю сім'єю був евакуйований до м. Чирчик Узбецької РСР. У 1942 році він вступив до лав Радянської Армії. Єфрейтор Г. Н. Гольд мужньо і хоробро захищав від ворога соціалістичну Батьківщину. 9 серпня 1943 року в одному з боїв під час визволення с. Ржавець Смоленської області він загинув.

Гончаренко Олександр Кирилович народився у 1915 році в м. Лубни Полтавської області. Перед тим, як стати студентом, він 9 років працював слюсарем. Потім закінчив Харківський індустріальний робітничий факультет. У 1940 році він був зарахований на перший курс

Харківського електротехнічного інституту.

У суворі дні Великої Вітчизняної війни О. К. Гончаренко призивається до лав Радянської Армії, де він мужньо і хоробро, до останнього дихання, б'ється з ненависними німецько-фашистськими загарбниками.

Молодший командир 329 стрілецького полку сержант О. К. Гончаренко в одному з боїв був тяжко поранений і 2 серпня 1944 року помер від ран. Він похований у місті Вільнюсі – столиці Литви.

Горін Федір Антонович народився у 1913 році в с. Кладовище Сергічівського району Горьковської області. Кандидат в члени ВКП(б) з 1939 року. Протягом восьми років працював водієм. Потім закінчив робітничий факультет у м. Горькому і в 1939 році був зарахований на перший курс Харківського електротехнічного інституту.

8 серпня 1941 року студент другого курсу Ф. А. Горін був призваний до лав Радянської Армії. Мужньо і хоробро бився з ворогами командир роти 36 окремої танкової бригади лейтенант Ф. А. Горін. 13 серпня 1943 року в бою на Курській Дузі він героїчно загинув.

Гревцов Георгій Максимович народився у 1918 році. З відзнакою закінчив середню школу в ст. Ворожба Білопільського району Харківської області і в 1938 році без вступних іспитів був зарахований до Харківського хіміко-технологічного інституту ім. С. М. Кірова.

У період Великої Вітчизняної війни студент третього курсу Г. М. Гревцов у лавах Радянській Армії б'ється з німецько-фашистськими загарбниками. Начальник хімічної служби 903 стрілецького полку 242 стрілецької дивізії лейтенант Г. М. Гревцов в одному з боїв у червні 1942 року пропав без вісті.

Гринь Олександр Іванович народився у 1919 році в с. Підставки Полтавської області. Комсомолец. У Харківський хіміко-технологічний інститут ім. С. М. Кірова був зарахований в 1936 році.

25 червня 1941 року студент-дипломник О. І. Гринь перервав навчання в інституті і вступив до Радянської Армії. Мужньо і відважно бився рядовий О. І. Гринь з ворогами нашої

Батьківщини. В одному з боїв 16 вересня 1944 року він пропав без вісті.